63ste Jaargang No. 5188 DAGBLAD Zaterdag 16 Augustus 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Veiligheidsraad zet door

Borneo en Oost Indonesie geweigerd Republiek toegelaten

Philippijnen ook toegelaten

Reactie in Nederland tot in het ministerie

LAKE SUCCESS OVER INDIË.

Nadat de veiligheidsraad Dinsdag besloot de vertegenwoordigers van de republiek te horen, diende Australië een motie in, aandringende op een instelling van een commissie welke verslag zal uitbrengen over de toestand in Indonesië.

De republikeinse regering zal hevig protesteren als de vertegenwoordigers van de zg. Staten, Oost-Indonesië en Borneo toegelaten zullen worden tot de besprekingen van de veiligheidsraad.

Een boodschap van de republiek via radio Djokja naar de veiligheidsraad gezonden meldt, dat de republiek volhoudt dat de vertegenwoordigers van deze staten welke op weg zijn naar Amerika geen recht hebben Indonesië te vertegenwoordigen daar de republiek van het begin af het volste vertrouwen heeft gehad van de meerderheid van de bevolking van Java en Sumatra.

De boodschap voegde er aan toe dat de staten gevormd zijn door de Nederlanders en niet het vertrouwen hebben van de bevolking, zoals bewezen is door de onlusten en de gewapende opstanden.

De Ministerraad kwam in extra zitting bijeen terwijl door de commissie generaal aan de besprekingen werd deelgenomen (Aneta, 14 Aug.)

Een A.P.-telegram meldt uit Lake Success, dat Nederland bereid zou zijn tot instelling van een arbitrage raad van drie personen om onafhankelijk van de Verenigde landen over het Indonesisch dispuut te delibreren. Uit bevoegde bron wordt gemeld dat iemand sprak met de vertegenwoordiger van Nederland, Dr. van Kleffens, die het nieuwe Nederlandse plan aldus omschreef:

Er wordt een arbitrage raad van drie man opgericht overeenkomstig de richtlijnen van artikel 17 van Linggadjati zoals dat getekend werd.

Artikel 17.

1) Voor de in deze overeenkomst beoogde samenwerking tussen de Nederlandse regering en de regering der Republiek zal een organisatie in het leven worden geroepen, bestaande uit een door elk van beide regeringen aan te wijzen delegatie, met een gemeenschappelijk secretariaat.

2) De Nederlandse regering en de regering der Republiek zullen alle geschillen, welke naar aanleiding van deze overeenkomst mochten rijze en die niet door partijen in onderling overleg in een conferentie tussen genoemde delegaties tot een oplossing kunnen worden gebracht, door arbitrage doen beslechten. In dat geval zal die conferentie worden aangevuld met een door de genoemde deelgaties in onderling overleg of, mocht dit overleg geen resultaat opleveren, door den Voorzitter van het Internationale Hof van Justitie te benoemen Voorzitter van andere nationaliteit met beslissende stem.

Van Kleffens verzocht de vergadering niet te verdagen opdat hij mededelingen kon doen van een belangrijke aankondiging en omdat hij bang was dat slechts één der partijen gehoord zou worden. Een motie van China om de vergadering tot Vrijdagmiddag te verdagen werd aangenomen (Aneta, 14.8).

Nederland stelde arbitrage voor in het Indonesische conflict, een arbitrage door drie landen doch onafhankelijk van de veiligheidsraad. De republiek en Nederland zullen een land aanwijzen. Deze twee landen zullen vervolgens een ander land aanwijzen dat ze werkelijk onpartijdig is. De onpartijdige staat zal dan een onderzoekingscommissie naar Indonesië sturen ((AP) 15 Aug.)

Nederland staat vandaag voor een nieuwe grote nederlaag in de poging om de Verenigde Landen buiten de zaak in Indonesië te houden. Een onderzoek bij de leden wekt de indruk, dat de meesten leden van de veiligheidsraad besloten zijn de veiligheidsraad de zaak in handen te laten houden ondanks de felle protesten van Nederland.

De raad heeft nu nog wel geen beslissing genomen, doch het lijkt er dat de beslissing zal vallen op Dinsdags aanstaande, wanneer het debat over de quaestie opnieuw geopend wordt ((AP) 16 Aug.)

Een vertraagd telegram meldde uit Den Haag, dat de Nederlandse regering van Kleffens machtigde om Nederland te vertegenwoordigen. Een officieel zegsman ontkende, dat in het nieuwe voorstel van Nederland arbitrage zou worden opgenomen.

Ook weigerde bedoelde persoon uitleg te geven over de samenstelling van een commissie welke zou worden ingesteld. Waarnemers zien, dat de officiële autoriteiten met verwondering en verslagenheid aanzien, wat er gebeurt in de Veiligheidsraad. Een Nederlandse bron zeide, dat Nederland verantwoordelijk blijft voor wet en orde in Nederlands Oost-Indië (Aneta, 15 Aug.).

REACTIE IN DEN HAAG.

„De Nederlandse regering heeft niet de bedoeling om de militaire operaties te hervatten en Djokjakarta te gaan innemen", aldus een zegsman van de regering aan Aneta. „Wij gaan niet naar Djokjakarta". Dezelfde persoon sprak vlakweg het idee tegen van de katholieke

VAN KLEFFENS
„Ik protesteer".

Volkskrant om zich maar verder te onttrekken aan de discussies van de veiligheidsraad indien Nederland daar weer en nieuwe terugzetting zou ondervinden. Over de cabinetsraad werden geen biezonderheden gemeld. Men gelooft dat er onderhandeld wordt over wat er te doen valt in verband met het voorstel van Australië in de veiligheidsraad. Men stond in telefonisch contact met van Kleffens. Er zijn aanwijzingen dat sommige leden van het cabinet er voor zijn om niet meer deel te nemen aan de zittingen van de veiligheidsraad, doch een vooraanstaand leider van de partij van de arbeid zeide, dat dit niet de opinie is van het gehele cabinet. Beel en de Ministers die lid zijn van de partij van de arbeid zijn er tegen.

Een later telegram uit Lake Success meldt, dat oud Premier van het Indonesische republiek Sjahrir een zetel innam aan de tafel van de veiligheidsraad toen het debat over deze quaestie weer werd opgenomen. Hij ging naast de vertegenwoordiger van India zitten en was vergezeld van den Minister van Buitenlandse Zaken Salim en drie assistenten.

Recht tegenover hem zat van Kleffens van Nederland die Dinsdag tevergeefs geprobeerd had om Sjahrir de toegang te doen weigeren. Het voorstel om de Philippijnen aan dit debat te laten deelnemen werd met negen tegen 0 stemmen aangenomen. Polen en Rusland onthielden zich van stemming. Hierbij werd dus de vroegere weigering ingetrokken ((AP) 14.8).

Bij het debat in de veiligheidsraad over de toelating van Oost Indonesië en Borneo verklaarde van Kleffens dat deze beide staten als gelijk aan de Indonesische republiek werden erkend. Van Kleffens voegde eraan toe dat het charter van de Verenigde landen nergens aan de veiligheidsraad het recht verleent om een staatkundige of politiek opkomend eenheid van een de factoregering tot een de jure regering te kunnen verklaren. Dit is het recht van de individuele landen. Het aantal regeringen dat de republiek als een de facto regering hebben erkend is oneindig klein. Als de raad de Indonesische republiek toelaat dan hebben de anderen daarop gelijk recht toe.

De vertegenwoordiger van Colombia, de opinie der meerderheid samenvattend zeide dat er toch een fundamenteel verschil is tussen de gebieden van de republiek en die van Borneo en Oost-Indonesië. Zij zijn in de ogen van de Nederlandse regering wel gelijk, maar niet in de ogen van de raad, en hij stelde vast dat de bedreiging van de vrede de Indonesische republiek betreft en niet de andere twee. België diende een motie in maar dit werd verworpen. Hierna hield Sjahrir een lange rede waarvan de voornaamste punten de volgende zijn:

Ten eerste: de Nederlandse troepen moeten zich terugtrekken, de raad moet een commissie in stellen voor Indonesië om een verslag over de toestand uit te brengen, ten derde: door internationale arbitrage moet de zaak worden opgelost.

LIE EN INDONESIË.

De secretaris generaal van de Verenigde Landen zeide op een persconferentie in Rio de Janeiro waar hij als toehoorder aanwezig is, dat de veto quaestie het grootste probleem is voor de Verenigde Landen, doch de beslissing om de vijandelijkheden in Indonesië te doen staken heeft ook bij alle landen van de wereld de hoop doen rijzen dat het werk van de Verenigde Landen veel beloften inhoudt. Tegen Franco moeten nog nader stappen gedaan worden. In de verhouding tussen de Amerikaanse republiek en de Verenigde Landen zag hij geen moeilijkheden ((AP) 15.8).

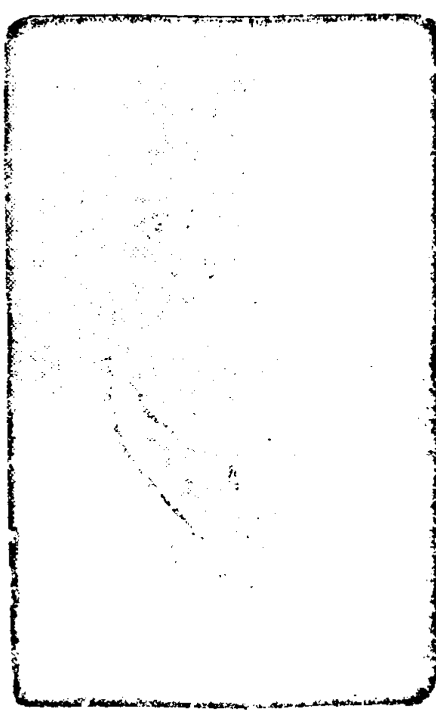
LEGERBULLETIN.

De aanvallen van de republikeinen op de Nederlandse buitenposten nemen in hevigheid toe en zo werden er gisteren zes Nederlandse soldaten gedood en 14 gewond.

De Nederlanders sloegen een aanval van 600 Indonesiërs die een aanval deden op een motorpatrouille met grote verliezen af ((AP) 15.8).

BLIJF WEG.

Het comité voor rijkseenheid zond een telegram naar Minister Beel om van Kleffens te laten weglopen van de beraadslagingen van de Veiligheidsraad. Het telegram was getekend door Gerbrandy en de overige leden van het comité (Aneta, 15 Aug.)

GERBRANDY
„Loopt weg!"

SJAHRIR IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

Aneta van 15 Augustus geeft ons verdere details van de rede, die Sjahrir gehouden heeft voor de veiligheidsraad.

In de vergadering van gisteren verklaarde Sjahrir voor de veiligheidsraad dat hij sprak als vertegenwoordiger van de Indonesische republiek. Hij schetste de ontwikkeling van de nationalistische beweging in Indonesië en de Nederlandse onderdrukking. Hij memoreerde de militaire actie van 1926, toen de Indonesische nationalisten verbannen werden naar Nieuw Guinea. Hij vertelde dat de Indonesische bevolking onder de Japanse bezetting groot vertrouwen stelde in de Atlantic Charter, daar dit een beëindiging betekende van koloniale dominering. Sjahrir voegde eraan toe, dat de Japanse pogingen om de nationalisten over te halen altijd werden afgewezen.

Toen honderden, aldus Sjahrir, Nederlandse soldaten met Britten landden na de Japanse capitulatie, begon het volk van Indonesië het vertrouwen te verliezen in de goodwill der Nederlanders. De beschuldiging volgens welke de Indonesiërs 700 gijzelaars vasthielden berust op onwaarheid. Toen de Nederlandse civiele administratie in October 1945 op Java landde, bevonden zich geen Nederlandse troepen op Java, noch op Sumatra en Madoera. Sinds die tijd heeft de republiek herhaaldelijk pogingen gedaan om te komen tot een overeenkomst met Nederland. De overeenkomst welke ontworpen werd door bemiddeling van Sir Archibald Clark Kerr en van Mook, als vertegenwoordiger van de Nederlandse regering, werd door de republiek aangenomen om een vlugge regeling te bereiken, maar het Nederlandse kabinet negeerde deze volkomen en gaf er nieuwe interpretatie, nl. de zg. Jonkman interpretatie. De overeenkomst van Linggadjati werd getekend met de verstandhouding, dat deze interpretatie niet bindend was voor de republiek, maar wel door Nederland wordt gehandhaafd. Intussen, vervolgde Sjahrir, hebben de Nederlanders verschillende malen het bestand van October geschonden, waarvan het incident van „Behrman" in Cheribon een voorbeeld van is.

De onderhandelingen die verder plaats vonden kwamen vele malen op een dood spoor en op 19 Juli jl. verwierp Nederland de overeenkomst van Linggadjati en begon met militaire actie (Aneta, 15.8).

INDISCH NIEUWS.

...Gisteren werd officieel medegedeeld dat de vliegdienst Batavia-Amsterdam via Colombo hervat zal worden, daar India gesloten was.

Australische vakbonden zullen vandaag hun besluit tot boycotten van de Nederlandse schepen herzien in verband met verklaringen van den Premier van Australië.

De republikeinse vakvereniging vroeg hulp aan de Australische vakvereniging. In Batavia zijn massa-bijeenkomsten gehouden met het doel een campagne te beginnen, om een voorstel te doen aan het verbond van politieke partijen in Indië om Batavia te maken tot de hoofdstad van de Verenigde Staten van Indonesië.

In een rede voor de Verenigde Staten, verklaarde de Minister van Buitenlandse Zaken van Boetzelaer dat Nederland de oorlog in de Pacific nog niet beëindigd beschouwt voordat de oprichting van de Verenigde Staten van Indonesië een feit is (Aneta, 15.8).

INDISCHE CORRESPONDENTIE.

(Speciaal voor de „Amigoe").

Zo U weet is het hier in Indië tot een uitbarsting gekomen en naar mijn mening werd dit hoog tijd, de bevolking begon al aardig aan de Hollanders te twijfelen. Enige dagen geleden ben ik even naar het „front" geweest om eens te zien hoe de werkelijkheid is aangezien ik niet op berichten van krant en radio in wil gaan. Nu de bevolking is overal zeer opgewekt door onze komst, ze tonen duidelijk hun instemming met onze maatregelen.

De Republikeinse troepen leveren geen moeilijkheden op, voor zover ze niet in deze streek thuis horen nemen ze de benen en voelen niets voor vechten. De bevolking wijst ons uit eigen beweging waar de munitieopslagplaatsen eventueel zijn, zoeken mee naar landmijnen en ruimen de hindernissen welke door ons maar gedeeltelijk zijn opgeruimd helemaal uit de weg.

Semarang was omgeven door een ring van stellingen van de tegenpartij, verder slechts 50.000 man, bewapende republikeinen. In Semarang hadden wij 5 tot 10 duizend man, dit groot verschil, 5 tot 10 duizend omdat de sterkte pas de laatste 14 dagen opliep. Van de tegenpartij hadden ze hier alle gegevens tot in het kleinste toe, als daar bij de republiek twee man ruzie hadden dan wisten wij hetzelfde dag nog.

Toen eindelijk de aanval begon ruimde de artillerie eerst de stellingen op de weg op en plaatste twee voltreffers op hun hoofdkwartier. De rest nu zonder leiding begon toe te lopen en wel zo snel dat onze troepen geen contact met hun konden krijgen. In sommige plaatsen als Salatiga ging de vlucht van het garnizoen zo overhaast dat ze het eten warm op tafel lieten staan, zoals ik persoonlijk constateerde.

Onze troepen stootten door naar het Zuiden, Oost en West flank werden met rust gelaten en Noord is de zee. Na enige dagen moesten onze troepen stoppen, niet vanwege te veel weerstand maar omdat het aantal plaatsen nu zo groot is dat bewaakt moet worden dat we eerst aanvulling van mensen moeten hebben. Op mijn reis naar het front kwam ik door plaatsjes waar 10 tot 20 militairen de bezetting vormden en tevens reparatie-atelier waren voor defecte auto's etc. Van militaire wacht is er geen sprake in zulke gevallen en U ziet ze dan ook tussen de bevolking lopen in ontbloot bovenlijf zonder wapens. Slechts als de avond valt moeten ze waakzaam zijn want dan komen de sluipschutters uit de bergen terug en proberen van een grote afstand in het donker wat te schieten. Na dan drie dagen te hebben „gevochten" hadden we één dode, dit zegt misschien duidelijker als iets hoe weinig er van oorlog sprake is.

Het is nu al zo dat op sommige tijden de troepencommandanten voor de voorste troep uitrijden in jeeps om de bevolking wat minder schuw te maken met het verschijnen van onze gevechtseenheden. Ze worden door de bevolking toegejuigd en van vijandelijke troepen niets te zien, de bevolking verteld dan waar die heen zijn getrokken en wanneer. Komen dan eindelijk onze pantserwagens dan kunnen die moeilijk voorwaarts door de juichende menigte van tesamen gelopen bevolking.

ICKES' RETHORIEK.

In een nieuw artikel verwijt Ickes Amerika wel te zijn opgekomen voor een Duits Koningshuis in Griekenland en voor een dictator in Turkije, doch de fakkel van vrijheid niet te hebben ontstoken in dat donkere deel van de wereld, dat Indonesië heet.

het nieuws van vandaag

Het is ontegenzeggenlijk een belangrijk uur voor het koninkrijk der Nederlanden, daar we op het forum van de wereldbelangstelling te kijk gesteld worden en omdat de beslissingen die nu vallen van belang zijn voor de toekomst van ons rijk.

Het is in een droeve naoorlogse tijd, waarin het mooie idealisme leeft van „geen oorlog meer", doch de Ouden wisten het reeds de deugd ligt in het midden.

Men kan ook in dit goede te weinig en te veel willen. Te weinig als men weer oorlogen toelaat, te veel als men ook verbiedt om de orde te handhaven met het noodzakelijke geweld. Dit laatste gebeurt in Lake Success. Lie de secretaris generaal was gisteren in Rio de Janeiro nog kinderlijk blij, dat de Verenigde landen nu eens geweld hadden gestopt, doch hij vroeg zich niet af of dat geweld gerechtvaardigd is. Veel meer hadden we moeten laten zien, dat er geweld noodzakelijk is en was en zal zijn in Indië, als jeugdbewegingen zo maar een paar honderd Chinezen kunnen vermoorden. Het geweld moet alleen zijn om de orde te herstellen en dat wat het volk moet hebben zijn vrijheid, als het er rijp voor is, mag dit volk niet ontnomen worden.

Er is onderhandeld met een de facto regering, er is niet meer gelet op het verleden van de leiders van die regering, hun meedoen met de vijand, er is niet eerst eens officieel uitgemaakt of dit een formeel dan wel slechts een marteriel meedoen was en men kwam tot Linggadjati 25 Maart.

De eindeloosheid van de besprekingen, het steeds weer moeilijkheden hebben, het niet nakomen van verplichtingen dat alles ontging de Veiligheidsraad, om Nederland nu aldus te behandelen?

Er werd niet ingegaan op de moeilijkheid of het een interne dan wel een internationale kwestie is, wat men toch van een rechtsinstituut mag en moet verwachten!

De republiek wordt wel aangenomen niet Borneo, niet Oost Indonesie en weer wel een buitenstaander de Philippijnen.

In Nederland wordt men er weerbarstig onder. De „Volkskrant" was voor negeren van de Veiligheidsraad, het comitee voor Rijkseenheid Gerbrandy en Welter het zelfde en dezen stuurden er een telegram over naar Beel. De minister zouden er zelfs niet eens meer over zijn en alleen de minister president en de ministers die lid zijn van de partij van de arbeid zouden tegen de houding zijn van weglopen.

De houding (het is de houding van Gromyko) zou Nederland niet laten zien als een ordelijke staat. Nederland moet dit niet doen, er is nu weer tijd tot Dinsdag en de tijd kan het goede begrip bij de elf van de veiligheidsraad ingang doen vinden. De beslissing zal toch vallen, als we weglopen en het zal onze naam niet goed doen. Zuivere uiteenzetting zal er gegeven moeten worden in een klaar dispuut, dan zal onze houding groots zijn, en dit moet gedaan worden in alle uitvoerigheid, en niet het minst moet bedacht worden hoe de beslissing van de Veiligheidsraad een aanslag is op de goede naam van Nederland. Redevoeringen, Artikelen als die verschenen in de Amerikaanse kranten, producten als die van Ickes zouden ze ooit geschreven zijn, als de veiligheidsraad zo niet gesproken had? Wat is het morele effect van een dergelijke beslissing.

Regeringsoppositie in vaderland en overzeese gebiedsdelen wordt er door versterkt dit dient men toch niet te vergeten.

Het is bedroevend wat een krant in Suriname er over schreef, ons vergelijkend met Duitsers. „Het is om te lachen", schreef men ons wel uit Suriname, „doch inderdaad het bederft de geest van het volk."

Het is droevig de vertoning in de staten te moeten aanhoren, kranten als de Democraat te moeten zien uitkomen. Anderen doen het zoogenaamd voorzichtiger en volgen het laffe systeem van „Nos Lucha", die nemen een artikel over uit een krant in Venezuela, om te laten zien, hoe daar de opinie is over de zaak, net of ons dat zo buitengewoon interesseert.

Van uit Curaçao roepen we naar den Haag, dat er begrepen moet worden, wat de behandeling in de Veiligheidsraad betekent voor de goede naam hier nog ook vooral niet vergeten worden.

ARUBA WIL LOS VAN CURAÇAO!

Hier op Aruba wordt druk vergaderd over de verlangens en wensen van de rechtgeaarde Arubanen. Wat de aanleiding hiertoe is geweest, of is, is ons niet heel duidelijk, wel staat het vast, dat vooraanstaande heren, die op Aruba zijn geboren en getogen en vanzelfsprekend hun stukje vaderland eren en liefhebben en niet kunnen zien dat dit, hun dierbaar geworden eiland Aruba, onder moet doen voor een ander gebiedsdeel, die, gezien de grote vooruitgang en welvaart van Aruba, wel degelijk belang heeft bij de ondergeschiktheid van klein(?) Aruba.

Als straks Aruba een zelfstandig gebiedsdeel is, zal een grote verantwoording krijgen; het bestuurs-apparaat zal in de puntjes moeten worden verzorgt. Nú lijkt het zo gemakkelijk, vanzelfsprekend, men kan het beleid van Curaçao zo „heerlijk" becritiseren en alles lijkt „rozegeur en maneschijn." Maar houd men er wel rekening dat straks Curaçao het beleid van het Arubaanse Zelfbestuur zal gaan beoordelen en véroordelen?

Laten wij hopen, dat, als Aruba straks „los" van Curaçao is ook in staat zal blijken te zijn dit te blijven, want de weg terug... dit zou de grootste vernedering voor Aruba zijn en wij hopen dus, dat de initiatiefnemers tot het bereiken van dit grootse doel, hun programma tot in de puntjes hebben uitgewerkt, want het zou wel eens kunnen blijken, dat Aruba de uitvoering van hun voorgenomen richtlijnen, niet met de plaatselijke krachten kunnen uitvoeren en/of handhaven.

Nu men het koene besluit genomen heeft, „baas in eigen huis" te worden: hun eigen „ditjes" en „datjes" op te lossen, los van Curaçao, doch in rechtstreeks overleg met de Nederlandse Regering zelf hun „onderwijzend"- en „administratief"-personeel te kiezen, hopen wij van harte, dat zij hierin ten volle zullen mogen slagen.

Niemand zal kunnen beweren dat Aruba zichzelf niet kan bedruipen en men ziet dat Aruba ook een „willetje" blijkt te bezitten, het plaatst zich op een „standpunt" en Curaçao kan wel het beste beoordelen of dit standpunt wel of geen grond heeft.

Aruba zit nu toch stevig genoeg in het zadel om zijn eigen zaken te kunnen behartigen, zonder ondergeschikt te zijn aan een „meerdere" als Curaçao Wel komt het ons enigzins ondoeltreffend voor, om juist nú tot actie over te gaan, vooral nu de Nederlandse Regering de handen vol heeft met Indonesië.

Wij willen geenszins beweren, dat de Arubanen hier onverstandig zijn, integendeel, maar het spreekwoord zegt nu eenmaal: „een verstandige zal tijd en wijze weten". Zo zou het ons inziens beter zijn nog even te wachten met hun verlangens aan de Nederlandse Regering kenbaar te maken, althans tot de Oost Indische kwestie enigszins zal zijn geregeld, want Holland heeft thans haar volle aandacht nodig voor de bevolking van het geteisterde Indonesië, en wij, Arubanen en Hollanders hier te Aruba, mogen deze aandacht, die hopelijk moge leiden tot het ten goede komen van het lijdende en hongerende Indonesië, niet af'eiden, opdat men zichzelf later niet verwijten zal, zó egoistisch te zijn geweest, het welgestelde Aruba, bóven het van honger en gebrek lijdende Indonesië te stellen.

Arubaansche Courant.

OPROEPING

Een ieder die 'n vordering mocht hebben op— of een schuld aan wijlen den heer WENCESLAO SIMON PHILIP DE JONG, overleden op Curaçao op 3 Mei 1947, dan wel eenige zaken of waarden toebehoord hebbende aan voormelden erflater onder zijn berusting mocht hebben, wordt namens de erfgenamen verzocht hiervan aangifte te doen aan den ondergeteekende, notaris, aan het Wilhelminaplein nummer 21 alhier.

E.C. Henriquez.

16 AUGUSTUS.

Heden, 16 Augustus, viert de Dominicaanse republiek onafhankelijkheidsdag. De viering is dit jaar in het teken van de inhuldiging van de president Trujillo, welke heden zijn nieuw ambtsperiode gaat aanvangen.

GISTEREN.

Sinds de oorlog zitten we met een verval van de Zondag op Curaçao. Nu was het gisteren een Zondag van de Katholieken (zij hebben er vier, Kerstmis, Hemelvaartdag, 1 November en de dag van gisteren) het was jammer te zien, dat men weinig égard toonde voor deze katholieke dag en ook de katholieken dwong te komen werken. Was dit overal noodzakelijk?

AANKOMST.

Met het KLM vliegtuig uit Nederland arriveerde de Zeer Eerw. Pater Silvester Hagemans O.P.

K.S.C.

Het elftal van de K.S.C. dat op 28 Augustus naar Suriname vertrekt, zal vijf wedstrijden spelen. Naar we nog vernemen zal er ook des avonds bij licht gespeeld worden, dit zal én voor de Surinaamse spelers èn voor de Curacaose spelers de eerste maal zijn, dat men bij zulk een verlichting speelt. De temperatuur is aangenaam, doch natuurlijk is de balcontrole minder scherp vooral bij hoog spel.

24 Augustus.

10 u. v. m.: Republiek — Tropiaals.

4 u. n.m. Dos Caminos — Ecuador.

Wereldnieuws

De conferentie van Rio de Janeiro wordt niet in de stad zelf gehouden doch in een prachtig hotel „QUITANDINHA" geheten. Een prachtig hotel aan een meer gelegen dat 15 millioen dollar gekost heeft. In deze rustige omgeving hopen de diplomaten succes te hebben. De democratische afgevaardigde Claude Pepper van Florida is voor de herziening van president Truman in 1948 „Hij is het zout van de aarde", zeide hij, sprekend over Truman. Hij heeft een „goed job" gedaan. Volgens deze democraat in de democratische partij de partij van het liberalisme en van het gehele volk, terwijl de republikeinse partij altijd een partij is van privileges.

Eisenhower zou volgens hem zich wel niet candidaat stellen daar hij ook democraat is.

RIO DE JANEIRO.

Tot President van de conferentie is gekozen de 68-jarige Minister van Buitenlandse Zaken van Brazilië Fernandez. Hij was op de vrede's conferentie van Versaille in 1919 en was gedelegeerde op de conferentie van Génève. Er zullen vijf commissie benoemd worden. Ook over de toelating van Nicaragua zal onderhandeld worden.

Drie quaesties zijn van belang. 1ste Hoe men zal stemmen. Argentinië wil de beslissing met algemene stemmen, Amerika en de andere landen beslissingen met 2/3 meerderheid. 2e, de economische quaestie. Argentinië wil onmiddellijk over de economische quaestie beginne, terwijl de andere landen willen wachten tot de conferentie van Bogotá in Januari. Cuba wil niet slechts gemeenschappelijke optreden tegen militaire agressies maar ook tegen economische agressies. 3e, de verhouding van de Amerikaanse republieken in het systeem van de Verenigde landen. Ook besprak men de mogelijkheid van bemiddeling in Paraguay (Rio de Janeiro, (AP) 15.8).

Officiële Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag 9 en Zondag 10 Augustus 1947.

A-Klasse:

Arsenal 1 — Hollandia 1	2—0.

B-Klasse:

Sparti 1 — Noord Central 1	0—9.

Reserve A-Klasse:

San Nicolaas Jrs. 2 — Volh. 2	9—0.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE. WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse:

Aanvang 4.30 n.m.:

Zondag, 17 Augustus 1947:	Hollandia 1 — Volharding 1
Zondag, 7 September 1947:	Aruba Jrs. 1 — Trappers 1
Zondag, 14 September 1947:	R.C.A. 1 — Arsenal 1
Zondag, 21 September 1947:	Hollandia 1 — Aruba Jrs. 1

B-Klasse:

Aanvang 4.30 n.m.:

Zaterdag, 16 Augustus 1947:	Marijke 1 — Union 1
Zaterdag, 6 September 1947:	P.O.V.A. 1 — R.C.N. 1
Zaterdag, 13 September 1947:	S.C.A. 1 — Noord Central 1
Zaterdag, 20 September 1947:	S.C.A. 1 — Marijke 1

Reserve A-Klasse:

Aanvang 2.15 n.m.:

Zondag, 17 Augustus 1947:	San Nicolaas Jrs. 2 — R.C.A. 2
Zondag, 7 September 1947:	Sparta 1 — Noord Central 1
Zondag, 14 September 1947:	Volharding 2 — Aruba Jrs. 2

MEDEDELINGEN.

De Ondervoorzitter, U. van Breet, is door het Bestuur als waarnemend Penningmeester aangesteld, voor de duur dat de Heer E. A. Kalil uitlandig is.

De knock-out wedstrijden om de Wilhelmina-bekers zullen gespeeld worden op het Wilhelminasportpark en wel op:

Zaterdag, 23 Augustus van 2.30 tot 6.15 n.m.
Zondag, 24 Augustus van 10.00 tot 11.25 v.m. en 2
van 2.30 tot 6.15 n.m.
Zaterdag, 30 Augustus van 3.15 tot 6.15 n.m.
Zondag, 31 Augustus van 2.45 n.m. tot 6.15 n.m., alwaar de bekers aan de overwinnaars zullen uitgereikt worden.

De Wilhelminabekers zijn door het Oranjecomité ter beschikking gesteld, t.w. EEN voor de kampioen uit de A-Klasse en EEN voor de kampioen uit de B-Klasse.

De toegang tot het Wilhelminasportpark zal op die dagen voor het publiek vrij zijn.

De toegang van welke geen tegenbericht ontvangen wordt, wordt verondersteld dat zij aan deze wedstrijden zullen deelnemen.

De verloting voor deze wedstrijden zal gehouden worden op Donderdag 21 Augustus a.s. om 8 uur des avonds in de Roofgarden.

De verenigingen worden derhalve verzocht aldaar vertegenwoordigd te zijn.

HET BESTUUR.

Vereeniging van geemployeerden der „Koninklijke Shell"

Agenda:

1. Opening door de voorzitter.
2. Vaststelling notulen ledenvergadering van 22 Januari 1947.
3. Jaarverslag van het bestuur.
4. Jaarverslag Penningmeester.
5. Jaarverslag Kascommissie.
6. Decharge van de penningmeester en van het bestuur voor hun beheer over het afgelopen vereenigingsjaar.
7. Raming inkomsten en uitgaven voor het lopende vereenigingsjaar.
8. Verkiezing van leden en plaatsvervangende leden van het Bestuur en de Kascommissie.
9. Wijziging Art. 2 Huishoudelijk Reglement.
10. Bestuursvoorstel voor wijziging gratis ongevallenverzekering tijdens groot verlof.
11. Bestuursvoorstel voor samenwerking met Curacaosche Kunstkring.
12. Ingekomen voorstellen.
13. Rondvraag.
14. Sluiting te 11.00 uur n.m.

HET BESTUUR.

VERLOOFD

HENRY HERNANDEZ

en

EDNA BAERECKE

Curaçao, 15-8-47

Proefdraaien van Tol-Unie

door

E. WINTERS.

Antwerpen, Juli 1947.

De Nederlandse, Belgische en Luxemburgse volksvertegenwoordigingen hebben, met een grote meerderheid, het handelsverdrag goedgekeurd, dat in zekere zin de voorloper is van de Tol-Unie. Benelux, zoals genoemd, kshalve de geprojecteerde economische eenmaking van de landen heet, begon het voorbereidende werk. In moeilijke omstandigheden.

Er is nl. een zeer verlammende factor en wel de slechte deviezenpositie van Nederland. Een Belgische groothandelaar, merkte ns naar aanleiding van het afgesloten handelsaccoord op: Wanneer men in zaken een venoot neemt, zoekt men zeker bij voorkeur géén vennoot zonder geld."

Hier zitten wij inderdaad midden in een probleem. Er is van Belgische zijde niet dat enthousiasme, dat de stemming in de Belgische Kamer zou doen veronderstellen. Heel wat zakenlieden staan afwijzend tegenover het handelsverdrag met Nederland en in landbouwkringen is zelfs een tamelijk sterk verzet. Men heeft in België de indruk een blok aan het been te krijgen met die compagnie, die min of meer armlastig is. Wij moeten hier echter onmiddellijk aan toevoegen, dat het handelsverdrag natuurlijk geenszins de Tol-Unie is, verre van dat. Het verdrag is vooral bedoeld om de drie landen binnenlands eerds op elkaar af te stemmen, gereed te staan, als de tijd er is, voor een wegvallen der onderlinge economische grenzen. Het doel der Unie zelf is een onderlinge vrijhandel en een gezamenlijke in- en uitvoerpolitiek. Hiervan kan vooralsnog geen sprake zijn. In België, dat door de Congo en door de inkomsten van de Antwerpse haven, kort na de bevrijdingsdagen, over ruime deviezen beschikt en hiervan gebruikt heeft gemaakt om de binnenlandse markt te verzadigen, zijn bijna geen rantsoeneringen meer. Het leven is weliswaar duur, maar het vertoont nog maar weinig verschil met het vooroorlogse. In Nederland moet echter noodgedwongen op alles beknibbeld worden en is het met de meeste artikelen maar mondjesmaat. Aan de andere kant staat de gulden op een veel te hoge koers genoteerd. Terwijl de gulden officieel 16 francs moet kosten, kan men in België zoveel guldens als men wil tegen 7 tot 8 fr. kopen. Vanzelfsprekend dus, dat er voorlopig geen sprake kan zijn van onderlinge vrije goederen- en deviezenhandel.

Het douane-verdrag, dat nog aan het handelsverdrag voorafging, had al heel wat besprekingen gevergd: het was bedoeld de invoerrechten der drie landen naar buiten reeds tot onderlinge overeenstemming te brengen. Derhalve moesten de douanestelsels volkomen worden herzien.

Voor artikelen, die in het ene land **ad valorem** werden belast, waren in het andere land de invoerrechten per gewicht berekend en waar het ene land er alle belang bij had een bepaald artikel te belasten, was het voor het andere even dringend nodig het in te voeren. Er was dus al heel wat geschipperd en vanzelfsprekend waren er hier en daar ontevredenen.

Het handelsverdrag, dat nu de onderlinge handel regelt, is een op de omstandigheden afgestemde toepassing van het beginsel der tol-unie maar het heeft heel wat haken en ogen. De Belgische landbouwers vrezen zeer de concurrentie van de beter georganiseerde Nederlandse landbouw, de Belgische groot-industriëlen zien met lede ogen de ontwikkeling van de Nederlandse zware industrie en de Waalse extremisten voelen principieel niets voor het aanhalen der banden met Nederland. Gelukkig heeft de zin voor de harde Europese werkelijkheid, velen over de ergste bezwaren doen stappen.

En inmiddels hebben de verdragen al proefgedraaid. De douane-grenzen tussen België en Nederland waren o.m. opengesteld voor groente en vruchten, waarbij beide landen wederzijds minimum-invoerprijzen vaststelden. België voor de groente, Nederland voor het fruit. Het resultaat was een jammerlijk fiasco. België heeft zeer vroege kersen en Nederland wilde gaarne kopen. Maar onder de oorlog heeft heel Europa leren knoeien en het gevolg was, dat men in de Belgische kersenstreek door Brusselse „nalatigheid" niets van het accoord wist, dat men in Brussel ronduit weigerde de vastgestelde minimumprijzen te publiceren, dat niemand een uitvoervergunning had en dat de kersenprijzen dusdanig daalden, bij gebrek aan uitvoer, dat ze ten slotte niet meer konden worden geplukt.

De prijs van het plukken is 4 fr. per kilo; de kersen werden verkocht tegen 3 fr. en de vastgestelde minimum-invoerprijs was...... 8.50 fr. Nederlandse importeurs kwamen op de Belgische kersenmarkt, maar konden geen kersen meenemen, omdat er geen uitvoervergunningen waren.

Brussel leverde deze vergunningen te laat af, behalve aan enkele groothandelaren die er wel hadden en dus rijke zaken deden met kersen, waarop **wij** 5 fr. per kilo verdienden en de kwekers, na een jaar arbeid, 1 fr. per kilo verloren. En toen deed den Haag er ook nog een schepje bij en, daar er geen invoerrechten mochten geheven worden — het handelsverdrag! — werd een extra-heffing gevraagd op de invoervergunningen van 3.20 fr. per kilo „ten voordele van de zg. bedrijfsgemeenschap".

En hiermede was, tenminste wat dit ene artikel betreft, de zaak getorpedeerd. Het proefdraaien was geen succes!

Niettemin mag het grootse eind-doel daarom niet uit het oog verloren worden. Indien echter nog jaren op papier moet worden geknoeid, zal op de duur misschien genoeg overblijven van de mooie voornemens en de goede stemming tussen België en Nederland. De omstandigheden werken Benelux niet in de hand. Een groot en algemeen geopperd bezwaar is het feit dat alle accorden door ambtenaren worden afgehandeld en weinig of geen rekening is gehouden met lichamen als Kamers van Koophandel, Boerenbonden, enz.

Maar er is één grote hoop: het Marshall-plan. Indien dit er toe kan leiden Europa — en in dit bijzondere geval Nederland — uit zijn benarde positie te helpen en vooral op het gebied van deviezen weer vlot te krijgen; indien het zoals het „Luxemburger Wort" onlangs onthulde, er op gericht is het vrije deviezenverkeer in Europa te helpen herstellen, kan men een einde maken aan lapmiddelen van het soort als het pas gesloten handelsverdrag. Dan kunnen inderdaad de grenzen worden opengesteld.

En dan groeit uit Benelux vanzelf heel de grote — voorlopig alleen West —, Europese familie.

De schrijver, die tot onze medewerkers behoorde toen hij aan hoofd stond van de Regeringspersdienst op Curaçao, is thans redacteur „Buitenland" van de „Gazet van Antwerpen".

(„The Knickerbocker")

Laatste nieuws

MUTATIE BIJ ONZE REDACTIE.

In de redactie van de Amigoe zullen de volgende wijzigingen komen.

De heer Adriaan J. Versnij zal belast worden met het hoofdredacteurschap.

De heer Versnij studeerde aan de Universiteit van Leiden en specialiseerde zich in Indisch recht. Zijn studie werd door de oorlog onderbroken en de heer Versnij ging in de journalistiek, was redacteur van de „Haarlemse Courant" en „de Tijd".

De heer Versnij is gehuwd en hoopt in September op Curaçao te arriveren.

De heer Jan Hart vroeger reeds op onze redactie werkzaam treedt tevens Maandag a.s. weer tot de redactie toe.

We wensen hun beiden een schone toekomst in de journalistieke wereld van Curaçao. Gods zegen voor hen beiden.

Nederland

PERS IN NEDERLAND.

De Katholieke Actie heeft een belangwekkende brochure het licht doen zien over de Communistische Partij in Nederland. Vooral het hoofdstuk over de financiën is interessant. Het toont aan dat het er op dit punt maar hachelijk voorstaat in de C.P.N. Het dagblad De Waarheid — zo zegt de brochure — steekt diep in de schuld, het weekblad De Vrije Katheder staat aan de rand van het faillissement.

In die zelfde brochure staat de volgende interessante bijzonderheid (die op zich zelve niets te maken heeft met de Communistische Partij): „een hooggeplaatst Nederlands ambtenaar in Moskou is niet zo lang geleden betrapt bij het smokkelen van roebels uit en naar Perzië, een transactie waarvan hij schatrijk is geworden. De Russische regering heeft ret verlies geboekt en er verder niet veel over gezegd."

De „onthulling" dat in het financieel opzicht met „De Waarheid" niet goed gaat, bevat voor ingewijden geen nieuws. Dezelfde ingewijden weten, dat het met heel weinig dagbladen goed gaat. Met de meeste gaat het zelfs bijzonder slecht. En de succesrijken behalen nog maar zeer geringe winsten. Het zal nog wel minder worden, zoals alles minder zal worden wanneer Lieftinck zijn penninkskes komt innen. Daarvan zal de terugslag op alle uitingen des levens wel zeer voelbaar worden! Dàn eerst gaat blijken hoe arm Nederland is geworden, vergeleken bij voor de oorlog.

Wij hadden het over de niet-zo-goed-gaande kranten in Nederland en wij hadden daarbij het oog op de dagbladen. Met vele weekbladen gaat het nóg sneller bergafwaarts. De Prins en Ons Vrije Nederland staan er niet goed voor. En anderen staan aan de afgrond. Het merkwaardige is, dat juist de oudjes blijven: De Groene, De Haagsche Post, de Wereldkroniek, Panorama, Katholieke Illustratie, Libelle, De Spiegel. Van de nieuwe zijn er slechts enkele die levensvatbaarheid hebben getoond: Elsevier, De Uitkijk, Het Kompas. Merkwaardig is dit eigenlijk ook weer niet. Want enthousiasme alleen is geen goede zakelijke leidsman. Daar moet ook vakmanschap bij komen. En deze ontbrak den nieuwelingen meestal.

(Knickb.).

STUDIEWEEK KATHOLIEK CENTRUM VOOR LICHAMELIJKE OPVOEDING.

Van 18 tot en met 23 Augustus zal in Oudenbosch op „Saint Louis" een vacantiecursus worden gehouden voor het Katholiek Centrum voor lichamelijke opvoeding en sport. Behalve wetenschappelijke lezingen staan natuurlijke toesteloefeningen aan rek, ringen en brug, handbal en softball op het programma.

LE SAGE TEN BROEK.

The News Service van de N.C.W.C. had ook een kort artikel over Le Sage ten Broek in verband met de herdenking van zijn sterfdag 100 jaar geleden (N.C.W.C.).

Nieuws van overal

SANTO DOMINGO.

De feesten in Santo Domingo zullen 5 dagen lang duren en de afgevaardigden van 40 naties zullen aan de inhuldiging van president Trujillo glans bijzetten.

Vrijdag beginnen de feesten waarbij o.a. de inwijding van de universiteitsstad welke 16 gebouwen betreft. Naar men weet heeft Santo Domingo de oudste Universiteit van Amerika. Het Hoogtepunt van de feesten is de inhuldiging op Zaterdag 10 uur in het paleis van de senaat. Na afloop van deze plechtigheid zal er een parade plaats hebben over de Washington Boulevard. Zaterdagavond zal in het capitool een bal gegeven worden door president Trujillo en zijn echtgenoten waarbij alle officiële diplomatieke gasten zijn uitgenodigd. Zondag morgen zal een plechtigheid plaats hebben in het cathedral waarbij speciale hulde zal gebracht worden voor het graf van Columbus.

De officiële inwijding van de universiteit zal plaats hebben op Zondag-middag. Heden 16 Augustus is het de nationale dag van Santo Domingo.

TEL AVIV.

In de stad Tel Aviv hadden ongeregeldheden plaats waarbij verschillende Arabieren en Joden om het leven kwamen. De Arabische markt brandde af, naar men meen was dit gebouw door jeugdige Israelieten aangestoken (AP) 15 Aug.).

Waarschuwing.

De Ontvanger van Curacao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Inkomstenbelasting, dat ingevolge art. 75 van P.B. 1944 no. 247, voor of op den 16n Augustus 1947 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de Inkomstenbelasting 1946 en voorloopige aanslagen in de Inkomstenbelasting 1947 gedagteekend voor 1 April 1947; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curacao, 16 Augustus 1947

De Ontvanger van Curacao.

De Tweede Kamer en de Rijksconferentie

Namens de Minister van Overzeese Gebiedsdelen ontving Z. Exc. de Gouverneur van de Secretaris-Generaal een brief, waar van het onderstaande een afschrift is:

's Gravenhage, 17 Juli 1947.

Voor de goede orde laat ik hieronder thans reeds volgen in aansluiting aan mijn desbetreffend telegram de passage voorkomende in mijn antwoord op 11 dezer bij de debatten over de Regeringsverklaring over het beleid ten aanzien van Nederlands-Indië. (Hand. Tweede Kamer, blz. 2092):

„In dit verband moge ik ook beantwoorden de vraag van de geachte afgevaardigde de heer Romme, hierbij gesteund door de geachte afgevaardigde de heer Logemann, naar ik meen, ook door een van de andere geachte afgevaardigden, om nader in overweging te nemen bijeenroeping van de Rijksconferentie. Ik kan de geachte afgevaardigden verzekeren, dat, hoe betreurenswaardig lang het ook duurt, vergeleken met wat wij ons hebben voorgesteld, voor zij kan bijeenkomen, deze Rijksconferentie telkens wanneer maar even de spanning vermindert. In het middelpunt staat van de belangstelling van de Regering. Onmiddellijk na de ondertekening heeft de Regering aan de Commissie-Generaal ter zake advies gevraagd, maar al spoedig bleek de spanning na de ondertekening zo lang voort te duren, dat het ogenblik voor de bijeenroeping van de Rijksconferentie nog niet geëigend bleek.

In de tweede plaats heeft de Regering in overweging genomen of niet, om aan de in de Antillen en Suriname levende verlangens tegemoet te komen, wat men zou kunnen noemen een Voor-conferentie tussen Nederland, Suriname en Curaçao zou kunnen worden gehouden, om dus alvast gedeeltelijk te voldoen aan de behoefte van een rondetafel conferentie en het nieuwe staatsbestel in te leiden. Ik moge hierbij nog dit aantekenen, dat, wanneer de geachte afgevaardigde de heer Romme, wanneer ik hem goed heb beluisterd, zou wensen, dat die conferentie zou hebben uit te maken wat tot federatie of unie behoort, dit zo moge worden opgevat, dat die rondetafel-conferentie, tenzij men het karakter daarvan sterk zou willen veranderen sterker dan de loop der tijden haar heeft doen afwijken van wat vroeger onze voornemens waren, slechts suggesties zal hebben te doen, slechts zal hebben aan te geven, de weg, waarlangs men de oplossing zou willen zoeken, en dus niet zelf het zal hebben uit te maken. Ik kan de geachte afgevaardigde verzekeren, dat zodra de mist, die ook nu nog over Indië hangt, wat zal zijn opgetrokken, de noodzaak van het houden van de Rijksconferentie maar ook in daden omgezet". maar ook in daden omgezet".

(De Suriname).

